

برنامه بازی ها

لیگ برتر انگلیس
شنبه ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۲
۱۷:۳۰ - بورنموث چلسی
۱۷:۳۰ - ولورهمپتون استون ویلا
۱۷:۳۰ - منچستر سیتی ... لیدز یونایتد
۱۷:۳۰ - تاتنهام کریستال پالاس
۲۰:۰۰ - لیورپول برنتفورد

فینال لیگ قهرمانان آسیا
شنبه ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۲
۱۲:۳۰ - اوراواردر الهلال

بوندس لیگ آلمان
شنبه ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۲
۱۷:۰۰ - آگسبورگ اونیون برلین
۱۷:۰۰ - هوفنهایم فرانکفورت
۲۰:۰۰ - وردبرمن بایرن مونیخ

راندل کولو موانی

پیشنهاد بایرن مشخص شد

به گزارش بیلد، بایرن مونیخ برای خرید راندل کولو موانی، مهاجم ۲۴ ساله اینترراخت فرانکفورت مایل است ۶۰ میلیون یورو به علاوه پاداش هزینه کند اما اینترراخت فرانکفورت برای فروش مهاجم خود ۱۲۰ میلیون یورو می خواهد، اگرچه ممکن است دو طرف در مذاکره با یکدیگر به رقمی بینابین رضایت دهند. بایرن هنوز برای خرید کولو موانی پیشنهاد رسمی ارائه نکرده اما تماس های اولیه با نمایندگان این ملی پوش فرانسوی برقرار شده است.

الکسیس مک آلیستر

پیشتاری لیورپول

به گزارش فابریتزیو رومانو، لیورپول برای خرید الکسیس مک آلیستر از برایتون جدی است و این هافبک آرژانتینی هم برای رفتن به اتفیلد اشتیاق دارد. مذاکرات میان لیورپول با مک آلیستر و برایتون طی دو هفته آینده ادامه خواهد یافت و قرمزها می خواهند پیش از پیدا شدن سر و کله سایر مشتریان و به وجود آمدن مزایده، کار خرید این هافبک ۲۴ ساله را تمام کنند. منچستریونایتد نیز به جذب مک آلیستر علاقه دارد.

آندره سیلوا

دیگر نمی مانم!

به گزارش بیلد، آندره سیلوا مهاجم ۲۷ ساله لایبزیخ در اکثر مقاطع این فصل نیمکت نشین بوده و در دوران دو ساله حضورش در این باشگاه در ۹۴ مسابقه فقط ۲۶ گل زده است. با آمدن پنجگمین ششکو به لایبزیخ شرایط برای سیلوا سخت تر هم خواهد شد و او به همین علت درخواست خروج از این باشگاه را داده است. لایبزیخ با خروج مهاجم پرتغالی خود مخالفتی نخواهد داشت و ۲۰ میلیون یورو برای فروش او طلب خواهد کرد.

قهرمانی سری آ، برای خدای فوتبال، برای مردم یک شهر عاشق جاودانگان جدید ناپل

قهرمانی همه تیم های مارادونا در سال فوت او لبخند دیگو از آسمان

درست در سالی که دنیای فوتبال اسطوره فراموش نشدنی خودش دیگو مارادونا را از دست داد، اتفاق بسیار جالبی برای تیم های مرتبط با او رخ داده است. آرژانتین تا قبل از قهرمانی در قطر، از سال ۱۹۸۶ قهرمانی جام جهانی را به خود ندیده بود. از طرف دیگر ناپولی نیز از سال ۱۹۹۰ درست در زمانی که دیگو مارادونا در این تیم بازی می کرد عنوان قهرمانی سری آ ایتالیا را نگرفته بودند. در قطر ۲۰۲۲، لیونل مسی با هدایت آرژانتین به عنوان قهرمانی جام جهانی فیفا، به سرانجام خود یعنی قهرمانی جهان رسید. و چند ماه بعد، در روز پنجشنبه، ناپولی سرانجام به انتظار طولانی خود برای قهرمانی در سری آ پایان داد. مارادونا آخرین بار در دهه ۱۹۸۰ آرژانتین و ناپولی را به این عناوین رساند و از آن دوره تاکنون تلاش دو تیم برای رسیدن به جام بی نتیجه بود. حالا درست در سالی که مارادونا از دنیا رفت هم آرژانتین و هم ناپولی به بزرگترین افتخار خود رسیدند، از طرف دیگر بوکا جونیورز و بارسلونا، که البته قهرمانی برای این دو تیم عادی به حساب می آید نیز قهرمان لیگ های خود خواهند شد. آرژانتین، ناپولی، بارسلونا و بوکا جونیورز همه تیم های مارادونا به حساب می آیند و همگی در این سال با قهرمانی های خود روح دیگو را خوشحال خواهند کرد.

برای رقیب منفور یونوتوس مراسم تشییع جنازه برگزار می شد. جشن ها به قدری طول کشید که فیلم های ضبط شده از آنها توسط دوربین های VHS، قبل از پایان مراسم میان مردم توزیع می شد.

وقتی سرانجام جشن ها تمام شد، یک نفر روی دیوار قبرستان پوگیورنال ناپل نوشت: «نمی دانی چه چیزی را از دست داده ای!» صبح روز بعد یک نفر پاسخ داده بود که «چه کسی گفته که ما آن را از دست داده ایم؟!» چشمان کارنواله وقتی به آن دو قهرمانی فکر می کرد، برق می زد. رئیس فعلی کادر استعدادیابی اودینزه ادامه داد: «احساس می کنم بخشی کوچک از تاریخ ناپولی هستم.» او اشتباه نمی کند. کارنواله در قهرمانی تاریخی ناپولی در فصل ۸۷-۱۹۸۶ نقشی بسیار مهم داشت و در هر هشت بازی

کارنواله است. مهاجم سابق ناپولی به سایت گل گفت: «می دانم که این جشن غیرقابل باور خواهد بود، زیرا من خودم دو مورد از آن را تجربه کردم. من خاطرات باورنکردنی زیادی از قهرمانی های مان در سال های ۱۹۸۷ و ۱۹۹۰ دارم، اما باید بگویم که اولین اسکودتو واقعاً زیبا بود.»

در واقع جشن اولی برای قهرمانی، صحنه های پر از هرج و مرج را در ناپل ایجاد کرد. خیابان ها مملو از افرادی بود که کلاه گیس های مارادونایی بر سر داشتند. ترافیک به مرز قفل شدن کامل خیابان ها رسید. مردم با شادی روی سقف اتوبوس های متوقف شده می رقصیدند و در همان حال در گوشه های دیگر از شهر به صورت نمادین

ضمن اینکه ناامیدی یکشنبه شب پیروزی مقابل اودینزه را شیرین تر کرد. جشن قهرمانی دقیقاً در ساعت ۲۲:۳۷ روز پنجشنبه، ۴ مه، آغاز شد پس از آنکه اوسیمین گل تساوی ناپولی را در میدان داجیا آره نا، زد و بمب های دودزای آبی رنگی منفجر شدند. همان لحظه ناپل هم در شادی مردمش غرق شد، اما انتظار نداشته باشید که جشن آنها به همین زودی تمام شود چون ممکن است روزها شاید حتی هفته ها ادامه باید و یک نفر که می تواند این موضوع را تأیید کند آندره آ

ضمن اینکه ناامیدی یکشنبه شب پیروزی مقابل اودینزه را شیرین تر کرد. جشن قهرمانی دقیقاً در ساعت ۲۲:۳۷ روز پنجشنبه، ۴ مه، آغاز شد پس از آنکه اوسیمین گل تساوی ناپولی را در میدان داجیا آره نا، زد و بمب های دودزای آبی رنگی منفجر شدند. همان لحظه ناپل هم در شادی مردمش غرق شد، اما انتظار نداشته باشید که جشن آنها به همین زودی تمام شود چون ممکن است روزها شاید حتی هفته ها ادامه باید و یک نفر که می تواند این موضوع را تأیید کند آندره آ

ضمن اینکه ناامیدی یکشنبه شب پیروزی مقابل اودینزه را شیرین تر کرد. جشن قهرمانی دقیقاً در ساعت ۲۲:۳۷ روز پنجشنبه، ۴ مه، آغاز شد پس از آنکه اوسیمین گل تساوی ناپولی را در میدان داجیا آره نا، زد و بمب های دودزای آبی رنگی منفجر شدند. همان لحظه ناپل هم در شادی مردمش غرق شد، اما انتظار نداشته باشید که جشن آنها به همین زودی تمام شود چون ممکن است روزها شاید حتی هفته ها ادامه باید و یک نفر که می تواند این موضوع را تأیید کند آندره آ

ضمن اینکه ناامیدی یکشنبه شب پیروزی مقابل اودینزه را شیرین تر کرد. جشن قهرمانی دقیقاً در ساعت ۲۲:۳۷ روز پنجشنبه، ۴ مه، آغاز شد پس از آنکه اوسیمین گل تساوی ناپولی را در میدان داجیا آره نا، زد و بمب های دودزای آبی رنگی منفجر شدند. همان لحظه ناپل هم در شادی مردمش غرق شد، اما انتظار نداشته باشید که جشن آنها به همین زودی تمام شود چون ممکن است روزها شاید حتی هفته ها ادامه باید و یک نفر که می تواند این موضوع را تأیید کند آندره آ

ضمن اینکه ناامیدی یکشنبه شب پیروزی مقابل اودینزه را شیرین تر کرد. جشن قهرمانی دقیقاً در ساعت ۲۲:۳۷ روز پنجشنبه، ۴ مه، آغاز شد پس از آنکه اوسیمین گل تساوی ناپولی را در میدان داجیا آره نا، زد و بمب های دودزای آبی رنگی منفجر شدند. همان لحظه ناپل هم در شادی مردمش غرق شد، اما انتظار نداشته باشید که جشن آنها به همین زودی تمام شود چون ممکن است روزها شاید حتی هفته ها ادامه باید و یک نفر که می تواند این موضوع را تأیید کند آندره آ

ضمن اینکه ناامیدی یکشنبه شب پیروزی مقابل اودینزه را شیرین تر کرد. جشن قهرمانی دقیقاً در ساعت ۲۲:۳۷ روز پنجشنبه، ۴ مه، آغاز شد پس از آنکه اوسیمین گل تساوی ناپولی را در میدان داجیا آره نا، زد و بمب های دودزای آبی رنگی منفجر شدند. همان لحظه ناپل هم در شادی مردمش غرق شد، اما انتظار نداشته باشید که جشن آنها به همین زودی تمام شود چون ممکن است روزها شاید حتی هفته ها ادامه باید و یک نفر که می تواند این موضوع را تأیید کند آندره آ

فرخ حسابی
روزنامه نگار

ده دقیقه پس از سوت پایان بازی در تورین، جاکومو راسیادوری، مهاجم ناپولی همچنان می لرزید؛ درک اهمیت گل پیروزی بخش او در وقت های تلف شده مقابل یونوتوس از حد تصور فراتر بود. والی زیبای او نه فقط به خشکسالی گلزنی در دناک شش ماهه او پایان داد بلکه به صورت بالقوه قهرمان ناپولی در سری A را مسجل کرد. حتی برای کاپیتان تیم، جیووانی دی لورنزو هم درک چنان موقعیت سورنالیستی سخت بود. او تنها شش سال پیش در سطح سوم فوتبال ایتالیا بازی می کرد. اکنون او اولین بازیکن ناپولی پس از دیوگو مارادونا بزرگ خواهد بود که اسکودتو را بالای سر می برد. مدافع ایتالیایی به DAZN گفت: «احساس عجیبی است. اما همه ما سعی می کنیم از لحظه لحظه این ماجرای فوق العاده لذت ببریم.»

ویکتور اوسیمین، ستاره نچیره ای خط حمله تیم، جز تکرار یک جمله نمی دانست به چه شیوه دیگری هیجانش را نشان دهد. او فقط می گفت: «دیوانه کننده است مرد!» دیوانه کننده است» و واقعاً هم همین بود، فقط یک جنون خالص و بدون تقلب و البته کاملاً غافلگیرکننده.

سرمری تیم لوانچو اسپالتی مدام تلاش می کرد بر این نکته تأکید کند که تیمش هنوز کارهای دیگری برای انجام دادن دارد اما کمتر کسی در ناپل بود که شمارش معکوس برای برپایی جشن قهرمانی را آغاز نکرده باشد.

مهمانی از مدت ها قبل آماده شده بود اما یکشنبه شب همه چیز به نقطه اوج رسید. ناپولی یکشنبه گذشته میزبان سالرنیتانا بود و با پیروزی در آن بازی می توانست عنوان قهرمانی را در مقابل هواداران خود به دست آورد. اوسیمین پس از پیروزی هفته مقابل آن برابر یووه در توئیت نوشته بود: «ناپلی های عزیز، شما به اندازه کافی صبر کردید. حالا نوبت شماست.»

ناپلی ها اما پس از آن پیروزی مجبور شدند منتظر بمانند و آقای گل سری A هم در طولانی تر شدن این انتظار نقش داشت. اوسیمین به وضوح مضطرب بود، اما تأخیر به وجود آمده برای برگزاری جشن قهرمان برای او نمادی از یک مبارزه بود.

آخرش گلزنی کرد.

او می گوید: «حتی اکنون، پس از بیش از ۳۰ سال، وقتی برای انجام مصاحبه و کارهای دیگر به ناپولی می روم، همیشه برایم افتخار است. برای آنها، من هنوز یکی از قهرمانان اولین اسکودتوی ناپولی هستم. من همچنان عاشق ناپولی هستم. بدیهی است که من باشگاه را بسیار تحسین می کنم، بلکه مردم ناپل را نیز تحسین می کنم. آنها به اندازه اسپالتی و تیمش لیاقت این اسکودتو را دارند. اصلاً من یک چیز به شما می گویم، الان که مسئولیت استعدادیابی است اگر بتوانم به بازیکنانم توصیه کنم که بعد از اودینزه یک تیم را انتخاب کنند، همیشه می گویم ناپولی، چون مردم ناپل قدر دان و بخشنده هستند. آنها هر

کاری را برای این کار انجام می دهند. من هرگز از آنجا چیزی نخریده ام، حتی یک قهوه اما آنها همیشه هوای مرا داشته اند. اگر در ناپل قهرمان شوید برای همیشه در قلب ناپلی ها خواهید ماند.»

مارادونا خدای فوتبال بود

بدیهی است که قهرمانی سال ۸۷ همیشه جایگاه منحصر به فرد و تقریباً افسانه ای خودش را حفظ خواهد کرد، بویژه به این دلیل که اولین قهرمانی ناپولی بود. اما عمدتاً به خاطر یک مرد: مارادونا. کارنواله می گوید: «او خدای فوتبال است. او بی نظیر بود. او برای همیشه بهترین بازیکن تاریخ خواهد بود. هیچ کس مانند او نیست. من پله، کرایف، پلاتینی و اکنون مسی را دیدم، همه بازیکنان فوق العاده اما مارادونا در سطح دیگری بود، قسم می خورم. او اما یک انسان فوق العاده هم بود. من با او رابطه فوق العاده ای داشتم. ما هم اتاقی بودیم، با همسرانمان بیرون می رفتیم. او آدم بزرگ و سخاوتمندی بود. وقتی پای حمایت و مراقبت از دوستان به میان می آمد، هیچ کسی شبیه مارادونا نبود. همه او را دوست داشتند.»

دشوار است که در مورد محبوبیت مارادونا در ناپل اغراق کنیم. ما در مورد یک نماد واقعی صحبت می کنیم. در یک شهر عمیقاً مذهبی، حتی وقتی یک توریست خارجی با تصویری از مارادونا روبه رو می شود طوری به او ادای احترام می کند که انگار مقابل مقبره یک شخصیت معنوی ایستاده است. اوایل این فصل، وقتی ناپولی به آمستردام، خانه توتال فوتبال رفت و آژاکس را ۱-۶ شکست داد، اسپالتی گفت: «حتی مارادونا امشب به ما افتخار کرد». کارنواله هم از صمیم قلب موافق است. ملی پوش سابق ایتالیایی در حالی که به آرامی نفسش را بیرون می داد، می گوید: «حتی الان که دو سال از مردن دیوگو می گذرد نمی توانم اتفاقی که افتاده را باور کنم... اما من می دانم که اگر دیوگوزنده بود این ناپولی را دوست داشت.» خلیه حسرت نبودن مارادونا برای تماشای جشن قهرمانی را می خورد اما کارنواله لبخند بزرگی می زند و می گوید: «چه کسی گفته که دیوگو نیست.» اکنون، بیش از هر زمان دیگری، تصویر مارادونا در همه جا دیده می شود، حضور او توسط هر ناپلی احساس می شود و یکی از جشن های متعددی که اکنون در سراسر شهر برگزار می شود، در استادیومی است که نام او را یک می کشد. کارنواله می گوید: «قبلاً به شما گفتم، اگر در ناپل برنده شوید، برای همیشه در قلب مردم ناپل زنده خواهید ماند.» پس اوسیمین، کوارتسخلیا و سایر اعضای تیم اسپالتی را هم به فهرست جاودانه های ناپل اضافه کنید.